A. D. 1909. Nrus X.

# CURRENDA

## R. D. POLEK ANDREAS,

PAROCHUS DE BOBOWA.

Praesentibus litteris edictalibus hac unica tantum vice publice ac solemniter vocatur et citatur, ut infra spatium quindecim dierum a praesentium dato in locum beneficii sui et ad Ecclesiam parochialem de Bobowa, in Hac Nostra Dioecesi, redeat, vel authenticam et legitimam beneficii et Ecclesiae renuntiationem seu resignationem Nobis exhibeat.

Termino praedicto fatali inutiliter lapso beneficium et Ecclesia parochialis de Bobowa ad juris tramites vacantia declarabuntur atque canonicus indicetur et denuntiabitur concursus.

Volumus et mandamus hisce litteris edictalibus citatum R. D. Andream Polek ita affici et affectum haberi, ac si ipsi personaliter fuissent intimatae.

A PRAESIDIO ORDINARIATUS EPISCOPALIS,

*Tarnoviae, die 15 Augusti 1909.*

† *Leo, Eppus.*

I.

## DUBIA CIRCA DECRETUM DE SPONSALIBUS ET MATRIMONIO.

### 1. S. CONGREGATIO CONCILII.

Ad S. Congregationem Concilii proposita fuerunt sequentia dubia:

I. Utrum sub art. IX., §. 2, decreti *Ne temere*, in exceptione: „*nisi pro aliquo particulari loco aut regione aliter a S. Sede statutum sit*“, comprehendantur instru-

ctio S. Congregationis pro Negotiis ecclesiasticis extraordinariis anno 1844. pro imperio Russiaco et regno Poloniae: „Respondendum oretenus, matrimonia mixta, quae in Russiaco imperio et in regno Poloniae inita sint praeter formam a Tridentino Concilio praescriptam, esse prudenter dissimulanda, et, quamvis illicita, pro validis habenda, nisi tamen aliud obstet dirimens canonicum impedimentum", et extensio declarationis Benedictinae ad Poloniam in imperio Russiaco, a Pio VI., 2 Martii 1780 facta.

II. Utrum, attenta praefata instructione S. Congregationis pro Negotiis ecclesiasticis extraordinariis anni 1844, et extensione declarationis Benedictinae, a Pio VI., anno 1780 facta, matrimonia mixta, post decretum *Ne temere,* incipiendo a Paschate anni 1908, contracta coram ministro acatholico in imperio Russiaco pro validis habenda sint.

*Die 18 Iulii 1908.*

Sacra Congregatio Concilii Tridentini interpres, ad supra relata dubia respondendum censuit:

Ad I. *Negative.*

Ad II. Provisum in primo.

Facta postmodum relatione SSmmo D. N. Pio PP. X., Sanctitas Sua resolutionem Emmorum Patrum approbare dignata est.

VINCENTIUS Card. Episc. PRAENEST., *Praefectus.*

(*L. S.*) B. POMPILI, *Secretarius.*

## 2. S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS.

### ROMANA ET ALIARUM.

In plenariis comitiis a S. Congregatione de disciplina Sacramentorum habitis, die 18 mensis Iunii anno 1909, sequentia proposita fuerunt dirimenda dubia, nimirum:

I. Num responsum S. Congregationis Concilii diei 28 Martii 1908 ad II.: „Exceptionem valere tantummodo pro natis in Germania ibique matrimonium contrahentibus", ita sit intelligendum, ut in quovis casu ambo coniuges debeant esse nati in Germania, seu respective in regno Hungariae.

II. An post extensionem Constitutionis *Provida* ad regnum Hungariae, Germaniam inter et Hungariam, quoad validitatem clandestinorum mixtorum matrimoniorum reciproca relatio habeatur, ita ut duo coniuges nati ambo in Germania matrimonium mixtum clandestinum valide ineant etiam in regno Hungariae, et viceversa, nati ambo in regno Hungariae valide cantrahant clandestino quoque modo in Germania.

III. Num saltem natus in Germania cum nato in regno Hungariae mixtum matrimonium valide ineat sine in Germania sine in regno Hungariae.

Et Emmi Patres ad huiusmodi dubia ita respondendum censuerunt:

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Negative.*

Ad III. *Negative.*

D. Card. FERRATA, *Praefectus.*

*(L. S.)* PH. GIUSTINI, *Secretarius.*

II.

# S. CONGREGATIO S. OFFICII

## 1. DECRETUM

### QUO CUILIBET SACERDOTI CONCEDITUR FACULTAS IMPERTIENDI APOSTOLICAM BENEDICTIONEM RELIGIOSIS MULIERIBUS IN ARTICULO MORTIS.

*Die 1 Aprilis 1909.*

Quum religiosis mulieribus ad instituta votorum tum solemnium tum simplicium pertinentibus benedictionem apostolicam in articulo mortis impertiri nonnisi ordinarius earum confessarius, iuxta vigentem in praesens disciplinam, regulariter permittatur; ne forte, hoc quavis ex causa impedito, supremo huiusmodi spirituali solatio illae destituantur, sanctissimus D. N. D. Pius PP. X, oblatis sibi ad rem precibus ex animo annuens, in solita audientia R. P. D. Adsessori S. Officii concessa, benigne indulgere dignatus est, ut, quandocumque alius quilibet sacerdos ad externa sacramenta religiosis mulieribus votorum tum solemnium tum simplicium ministranda rite vocetur, eisdem animam agentibus apostolicam etiam benedictionem, etsi aliunde hac facultate non polleat, impertiri valeat, ad normam, ceteroquin, apostolicae Constitutionis s. m. Benedicti XIV, quae incipit *Pia mater,* et servata forma in Rituali romano praescripta. Contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus.

*(L. S.)* A. Can. GIAMBENE, *Substitutus pro Indulgentiis.*

### 2. INDULGENTIA ADNECTITUR CUIDAM INVOCATIONI IN DEFUNCTORUM LEVAMEN.

*Die 18 Martii 1909.*

SSmus Dominus noster D. Pius divina providentia PP. X, in audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, indulgentiam trecentorum dierum, animabus igne

Purgatorii detentis tantummodo adplicabilem, benigne concessit, toties ab universis christifidelibus acquirendam, quoties ipsi, corde saltem contrito ac devote, sequentem invocationem recitaverint: *Pie Iesu Domine, dona eis* (vel *ei) requiem sempiternam.* Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

*(L. S.)* A. Can. GIAMBENE, *Substitutus pro Indulgentiis.*

3. CONCEDUNTUR INDULGENTIAE RECITANTIBUS ORATIONEM PRO CONVERSIONE IMPERII SINENSIS ET MONGOLIAE.

*Die 27 Maii 1909.*

SSmus Dominus noster D. Pius divina providentia PP. X, in audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, universis christifidelibus, corde saltem contrito ac devote infrarelatam precem pro conversione imperii Sinensis ac Mongoliae recitantibus, indulgentiam trecentorum dierum, defunctis quoque adplicabilem, pro qualibet vice, benigne concessit; iis vero, qui eandem orationem quotidie per integrum mensem recitaverint, atque una eiusdem mensis die, cuiusque arbitrio eligenda, confessi ac sacra synaxi refecti, aliquam ecclesiam vel publicum oratorium devote visitaverint, ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint, plenariam indulgentiam, adplicabilem ut supra, clementer elargitus est; tandem indulsit, ut praefatae indulgentiae acquiri etiam valeant a christifidelibus illiteratis, vel ab iis, qui prae manibus dictam orationem non habent, dummodo eius loco ad intentionem conversionis memoratarum gentium orationem dominicam cum angelica salutatione et *Gloria Patri* etc. bis recitent, ceteris adimpletis conditionibus.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, unice Salvator universi generis humani, qui »iam dominaris a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum«, aperi propitius sacratissimum Cor tuum etiam miserrimis imperii Sinensis nec non Mongoliae incolis, qui adhuc in tenebris et in umbra mortis sedent, ut, intercedente piisima Virgine Maria, Matre Tua Immaculata, et sancto Francisco Xaverio, relictis idolis, coram te procidant, et Ecclesiae tuae sanctae aggregentur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen. — *Pater, Ave* et *Gloria.*

Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

*(L. S.)* A. Can. GIAMBENE, *Substitutus pro Indulgentiis.*

III.

# S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS.

## VENETIARUM ET ALIARUM.

Sacrae Congregationi de disciplina Sacramentorum sequens dubium propositum fuit: an, iuxta tenorem formularum sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, in concessione dispensationum ab impedimentis matrimonialibus ex causis inhonestis intelligi debeat tacite concessa Ordinario etiam facultas declarandi legitimam prolem susceptam ante executionem dispensationis et celebrationem matrimonii.

Eadem S. Congregatio, re mature perpensa, respondere censuit: Negative, sed requiri, ut prolis legitimatio ab oratoribus petatur eaque in rescripto concedatur.

Datum Romae ex aedibus eiusdem S. Congr., die 29 Ianuarii 1909.

D. Card. FERRATA, *Praefectus*

*(L. S.)* PH. GIUSTINI, *Secretarius.*

IV.

# S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS.

## 1. ORDINIS FRATRUM MINORUM

DE ITERANDA EXPLORATIONE VOLUNTATIS SINGULARUM MONIALIUM ANTE VOTORUM SOLEMNIUM NUNCUPATIONEM.

Beatissime Pater.

Fr. Bonaventura Marrani, Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum, se ad Sanctitatis Tuae pedes provolvit et, ut plurium tum ministrorum provincialum quum monialium sui Ordinis dubiis occurrat, sequentia exponit:

Sacra Tridentina synodus, *sess. XXV., cap. 17 de Regul.* haec quoad vestitionem monialium earumque professionem constituit: „Libertati professionis virginum Deo dicandarum prospiciens, sancta synodus statuit atque decernit, ut puella, quae habitum regularem suscipere voluerit.... non ante eum suscipiat, nec postea ipsa vel alia professionem emittat, quam exploraverit Episcopus, vel, eo absente vel impedito, eius Vicarius, aut aliquis... ab eis deputatus, virginis voluntatem diligenter, an coacta, an seducta sit, an sciat, quid agat". Quum vero Summus Pontifex Leo fel. rec. XIII., per decretum S. Congregationis Episcoporum et Regularium die 3 Maii 1902 latum, edixerit ut, non secus quam in religionibus virorum etiam in sanctimo-

nialium monasteriis, in quibus solemnia nuncupantur vota, praemittantur solemnibus votis simplicia triennium saltem duratura; hinc sequens dubium exortum est, cuius congruam in editis iam ipsius decreti solutionem minime reperit: *Num ante professionem votorum solemnium sanctimonialis votuntas, quae ante vestitionem professionemque votorum simplicium, iuxta S. Concilii Tridentini praescripta, fuerit legitime explorata, denuo sit exploranda?*

Super quibus humillimus orator opportunam declarationem reverentur postulat. Et Deus, etc.

Ex audientia SSmmi habita ad infrascripto Cardinali S. Congregationi de Religiosis Praefecto, die 19 Ianuarii 1909: Sanctitas Sua, re mature perpensa, supra relato dubio responderi mandavit, prout sequitur: *Attenta ratione solemnitatis votorum, iteranda est exploratio voluntatis singularum monialium ante votorum solemnium nuncupationem.*

Datum Romae ex Secretaria eiusdem S. Congregationis negotiis Religiosorum sodalium praepositae, die, mense et anno ut supra.

FR. I. C. Card. VIVES, *Praefectus,*

*(L. S.)* D. LAURENTIUS JANSSENS, O. S. B., *Secretarius.*

## 2. DECRETUM

QUO SPECIALES CLAUSULAE APPONUNTUR INDULTO SAECULARIZATIONIS, VIRIS RELIGIOSIS DEINCEPS CONCEDENDO.

*Ex audientia SSmmi, die 15 Iunii 1909.*

Quum minoris esse soleat aedificationis, salvis extraordinariis nonnullis casibus, quod in officiis dioecesanis eminere conspiciantur, qui, vel in aliquo Ordine regulari vota solemnia professi, indultum saecularizationis sive perpetuae sive ad tempus obtinuerint, vel in Instituto aliquo religioso, emissis votis perpetuis, ab istis dispensati fuerint; ne alii inde Religiosi induci possint, ut varios egrediendi claustra praetextus exquirant, quod nimis frequens accidere experientia docet, sanctissimus Dominus noster Pius Papa decimus decernere dignatus est, ut omnibus deinceps rescriptis, quibus saecularizatio perpetua vel ad tempus, aut votorum perpetuorum relaxatio, prout supra, sacerdotibus et clericis in sacris ordinibus constitutis conceditur, adnexae intendantur, licet non expressae, sequentes clausulae, quarum dispensatio Sanctae Sedi reservatur:

Vetitis, absque novo et speciali Sanctae Sedis indulto:

1. quolibet officio, et, quad eos, qui ad beneficia habilitati sunt, quolibet beneficio in basilicis maioribus vel minoribus, et in ecclesiis cathedralibus;

2. quolibet magisterio et officio in seminariis clericalibus maioribus et minoribus aliisque Institutis, in quibus clerici educantur, nec non in Universitatibus et

Institutis, quae privilegio apostolico gaudent, conferendi gradus academicos in re philosophica, theologica et canonica;

3. quocumque officio vel munere in Curiis episcopalibus;

4. officio Visitatoris et Moderatoris domorum Religiosorum utriusque sexus, etiamsi agatur de congregationibus mere dioecesanis;

5. habituali domicilio in locis, ubi exstat conventus, vel domus religiosa Provinciae, vel Missionis, cui sacerdos vel clericus saecularizatus, vel a votis perpetuis solutus, ut supra, adscriptus erat.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, eodem die 15 Iunii 1909.

FR. I. C. Card. VIVES, *Praefectus.*

D. LAURENTIUS JANSSENS, O. S. B., *Secretarius.*

V.

# S. CONGREGATIO RITUUM.

## 1. ANDRIEN.

R. D. Sebastianus Giorgio, caeremoniarius Rmi Dni Episcopi dioeceseos Andriensis, de eiusdem consensu, sacrorum Rituum Congregationi sequentia dubia, pro opportuna solutione, humiliter exposuit, nimirum: in ecclesia matrice S. Sabini, civitatis Canosae, dioeceseos Andrien., nuper erectum est altare, quod undequaque per se stat, ad formam altaris papalis, et cuius mensa marmorea sustentatur a quatuor columellis item marmoreis; subtus vero est omnino vacuum, nec destinatur, prout in casu decreti n. 3741 *Tridentina* 20 Decembris 1890, ad recipiendam arcam ligneam paramentis asservandis. Hinc quaeritur:

I. An supradescriptum altare consecrari possit.

II. Et, quatenus affirmative ad I, ubi facienda sit unctio chrismatis praescripta in fronte altaris.

Et sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, audito Commissionis liturgicae suffragio omnibusque sedulo perpensis, ita respondendum censuit:

Ad I. Affirmative iuxta plura decreta.

Ad II. Unctio chrismatis, in modum crucis, fiat in fronte, seu in medio spissitudinis anterioris mensae.

Atque ita rescripsit, die 6 Novembris 1908.

S. Card. CRETONI, *Praefectus.*

*(L. S.)* † D. PANICI, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

## 2. PAMPILONEN.

### DE CONSECRATIONE CUIUSDAM ALTARIS, DEQUE CONSECRATIONE ECCLESIAE CUM CONSECRATIONE ALTARIS MINORIS.

Hodiernus magister caeremoniarum cathedralis ecclesiae Pampilonensis, de sui Rmi Domini Episcopi mandato, sacrorum Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit, nimirum:

In oppido vulgo *Pavier,* dioecesis Pampilonensis in Hispania, constructa est ecclesia in honorem S. Francisci Xaverii, cuius altare principale, minus quam ad medietatem, plenum est, et reliqua pars tabulae columnellis marmoreis nititur, quarum bases et partes superiores, seu capitella, sunt aeneae, licet aes non tangat immediate mensam altaris, prouti videtur in schemate eiusdem altaris, quod exhibitur. Quum vero ecclesia praedicta propediem consecranda sit, quaeritur:

I. An praedictum altare consecrari possit? Et quatenus negative ad I:

II. An sufficiat ad consecrationem ecclesiae peragendam aliud altare minus in quadam cappella eiusdem ecclesiae erectum consecrare, omissa consecratione altaris principalis?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, atque attentis expositis ac praesertim schemate altaris maioris exhibito, ex quo apparet, mensam stipiti lapideo immediate adhaerere, respondendum censuit:

Ad I. Affirmative, si partes superiores aeneae columnellarum immediate mensam non tangant, et ad ornatum dumtaxat altaris exstent, ita ut unctiones a Pontificali Romano praescriptae fiant immediate super mensa et stipite lapideo eam sustentante, tunc enim consecratio valida erit, iuxta decretum n. 3364 *Cuneen.*, 7 Augusti 1875, ad II; Negative, si mensa non sit immediate coniuncta cum stipite lapideo, ad normam Pontificalis Romani et decreti suprarelati.

Ad II. Provisum in primo, quatenus altare maius consecrari possit; secus affirmative.

Atque ita rescripsit, die 24 Maii 1901.

D. Card. FERRATA, *Praefectus.*

*(L. S.)* † D. PANICI, Archied. Laodicen., *Secretarius.*

## 3. LINCIEN.

### INDULGETUR UT QUIBUSDAM ALTARIBUS ABSQUE STIPITIBUS MARMOREIS CONSECRATIS ADDANTUR STIPITES, SUPER QUIBUS PRIVATIM UNCTIONES ITERENTUR.

Rmus Dominus Franiscus Maria Doppelbauer, Episcopus Linciensis, sacrorum Rituum Congregationi ea quae sequuntur humiliter exposuit, nimirum:

Parochus quidam regularis, Linciensis dioecesis, nuper declaravit, se in duabus ecclesiis, quarum rector ipse antea fuerat, nova altaria fixa erexisse, ita tamen ut tabula lapidea stipiti solummodo ex lateribus coctilibus erecto imponeretur, non suppositis, uti praescriptum est, columnis lapideis. Abbas monasterii, cui dictae ecclesiae incorporatae sunt, facultate consecrandi altaria instructus, eadem ritu solemni consecravit. Quaeritur: an huiusmodi consecratio fuerit valida? Et quatenus negative, quid in casu agendum?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque accurate perpensa, respondendum censuit: Serventur decreta n. 3364 *Cuneen.*, 7 Augusti 1875, ad II, et n. 3829 *Gnesnen.*, 8 Iunii 1894, ad I; et sacra Congregatio indulget Rmo Domino Episcopo Linciensi, de speciali gratia, ut altaribus suprascriptis iam consecratis addantur stipides lapidei, atque unctiones praescriptae in angulis privatim iterentur, ut mensae cum iisdem stipitibus coniungantur; facta etiam potestate eidem Episcopo delegandi ad hoc aliquem sacerdotem, si fieri potest, in aliqua dignitate constitutum.

Atque ita rescripsit, die 5 Iulii 1901.

D. Card. FERRATA, *Praefectus.*

*(L. S.)* † D. PANICI, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

## 4. ATREBATEN.

INDULGETUR BREVIS QUORUNDAM ALTARIUM FIXORUM RECONCILIATIO, QUORUM MENSA CUM SEPULCRO RELIQUIARUM PERMANSIT.

Rmus Dnus Alfridus Williez, Episcopus Atrebaten, sacrorum Rituum Congregationi reverenter exposuit, in sua dioecesi nonnulla haberi altaria fixa, quae pristinam consecrationem amiserunt, quia tabula separata fuit a basi. Sed quum in casu non fuerit apertum sepulcrum reliquiarum, idcirco idem Rmus Episcopus orator postulavit, utrum sufficiat sancto chrismate inungere coniunctiones mensae cum basi in quatuor angulis, recitatis duabus orationis *Maiestatem tuam et Supplices te deprecamur,* iuxta Pontificale Romanum?

Et sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisita Commissionis liturgicae sententia, reque sedulo expensa, rescribendum censuit: Affirmative, de speciali gratia, ad mentem decreti n. 3829 *Gnesnen.,* 8 Iunii 1894, ad I.

Atque ita rescripsit et indulsit, die 12 Martii 1909.

FR. S. Card. MARTINELLI, *Praefectus.*

*(L. S.)* † D. PANICI, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

### 5. AESINA.

CIRCA ALTARIA CUM CORONA MARMOREA, VEL STIPITIBUS LAPIDEIS NON INHAERENTIA.

Rmus Dnus Ioannes Baptista Ricci, Episcopus Aesinus, pastorali totius dioeceseos visitatione completa, haec, pro opportuna solutione, dubia sacrorum Rituum Congregationi humillime subiecit, nimirum:

Omnes dioecesis parochiales ecclesiae sunt consecratae. In iis inveniuntur nonnulla altaria fixa, in quibus, quamvis mensa constet ex lapide, huic tamen in extremitatibus adnexa quaquaversus et coniuncta fuit, ante vel post consecrationem ignoratur, corona ex marmore. Quare fit ut mensa non sit reapse ex uno lapide. Alia vero altaria sunt quidem ex uno lapide confecta, sed minine innituntur, neque super basim lapideam, neque super quatuor saltem columnas lapideas, cum quibus mensa connecti possit per unctionem. Hinc quaeritur:

I. An dicta altaria haberi possint tamquam fixa et consecrata?

II. Quatenus negative, an possint haberi tamquam altaria portatilia?

III. Quatenus adhuc negative, quid agendum tam in primo quam in secundo casu?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque mature perpensa, ita respondendum censuit:

Ad I. Affirmative, iuxta decreta n. 3640 *Eugubina* 29 Augusti 1885, n. 3797 *Imolen.* 23 Aprilis 1893, et n. 3829 *Gnesnen.* 8 Iunii 1894, ad I.

Ad II. Provisum in antecedenti.

Ad III. Quad altaria in primo casu, sanatur defectus, quatenus opus sit. Quoad alia, sacra Rituum Congregatio indulget, ut praefatis altaribus addantur stipites lapidei, atque unctiones praescriptae, cum prolatione verborum formae, in singulis privata ab Episcopo fiant, ut mensa tempore opportuno et cuiusque altaris cum iisdem stipitibus coniungatur.

Atque ita rescripsit et indulsit, die 25 Novembris 1904.

A. Card. TRIPEPI, *Pro-Praefectus.*

*(L. S.)* † D. PANICI, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

VI.

# COMMISSIO DE RE BIBLICA.

DE CHARACTERE HISTORICO TRIUM PRIORUM CAPITUM GENESEOS.

I. Utrum varia systemata exegetica, quae ad excludendum sensum litteralem historicum trium priorum capitum libri Geneseos excogitata et scientiae fuco propugnata sunt, solido fundamento fulciantur?

Resp. *Negative.*

II. Utrum non obstantibus indole et forma historica libri Geneseos, peculiari trium priorum capitum inter se et cum sequentibus capitibus nexu, multiplici testimonio Scripturarum tum veteris tum novi Testamenti, unanimi fere sanctorum Patrum sententia ac tradicionali sensu, quem, ab israëlitico etiam populo transmissum, semper tenuit Ecclesia, doceri possit, praedicta tria capita Geneseos continere non rerum vere gestarum narrationes, quae scilicet obiectivae realitati et historicae veritati respondeant; sed vel fabulosa ex veterum populorum mythologiis et cosmogoniis deprompta et ab auctore sacro, expurgato quovis polytheismi errore, doctrinae monotheisticae accommodata; vel allegorias et symbola, fundamento obiectivae realitatis destituta, sub historiae specie ad religiosas et philosophicas veritates inculcandas proposita; vel tandem legendas ex parte historicas et ex parte fictitias ad animorum instructionem et aedificationem libere compositas?

Resp. *Negative* ad utramque partem.

III. Utrum speciatim sensus litteralis historicus vocari in dubium possit, ubi agitur de factis in eisdem capitibus enarratis, quae christianae religionis fundamenta attingunt: uti sunt, inter caetera, rerum universarum creatio a Deo facta in initio temporis; peculiaris creatio hominis; formatio primae mulieris ex primo homine; generis humani unitas; originalis protoparentum felicitas in statu iustitiae, integritatis et immortalitatis; praeceptum a Deo homini datum ad eius obedientiam probandam; divini praecepti, diabolo sub serpentis specie suasore, transgressio; protoparentum deiectio ab illo primaevo innocentiae statu; nec non Reparatoris futuri promissio?

Resp. *Negative.*

IV. Utrum in interpretandis illis horum capitum locis, quos Patres et Doctores diverso modo intellexerunt, quin certi quippiam definitique tradiderint, liceat, salvo Ecclesiae iudicio servataque fidei analogia, eam quam quisque prudenter probaverit, sequi tuerique sententiam?

Resp. *Affirmative.*

V. Utrum omnia et singula, verba videlicet et phrases, quae in praedictis capitibus occurrunt, semper et necessario accipienda sint sensu proprio, ita ut ab eo discedere numquam liceat, etiam cum locutiones ipsae manifesto appareant improprie, seu metaphorice vel anthropomorphice usurpatae, et sensum proprium vel ratio tenere prohibeat vel necessitas cogat dimittere?

Resp. *Negative.*

VI. Utrum, praesupposito litterali et historico sensu, nonnullorum locorum eorundem capitum interpretatio allegorica et prophetica, praefulgente sanctorum Patrum et Ecclesiae ipsius exemplo, adhiberi sapienter et utiliter possit?

Resp. *Affirmative.*

VII. Utrum, cum in conscribendo primo Geneseos capite non fuerit sacri auctoris mens intimam adspectabilium rerum constitutionem ordinemque creationis completum scientifico more docere; sed potius suae genti tradere notitiam popularem, prout

communis sermo per ea ferebat tempora, sensibus et captui hominum accommodatam, sit in horum interpretatione adamussim semperque investiganda scientifici sermonis proprietas?

Resp. *Negative*.

VIII. Utrum in illa sex dierum denominatione atque distinctione, de quibus in Geneseos capite primo, summi possit vox *Yôm* (dies), sive sensu proprio pro die naturali, sive sensu improprio pro quodam temporis spatio, deque huiusmodi quaestione libere inter exegetas disceptare liceat?

Resp. *Affirmative*.

Die autem 30 Iunii anni 1909, in audientia ambobus Rmis Consultoribus ab actis benigne concessa, Sanctissimus praedicta responsa rata habuit ac publici iuris fieri mandavit.

Romae, die 30 Iunii 1909.

FULCRANUS VIGOUROUX, P. S. S.
LAURENTIUS JANSSENS, O. S. B.

## MUTATIONES INTER VENERABILEM CLERUM.

*Nominati:* Illmus ac Revmus Stanislaus Walczyński, Praepositus Infulatus — Commiss. Eppalis in c. r. gymn. I. Tarnoviae; Rvmus et Clarmus Dr. Joannes Bernacki — Commiss. Eppalis in c. r. semin. paedag. Tarnoviae; Rvmus Ladislaus Chendyński — Commiss. Eppalis in c. r. gymn. II. Tarnoviae; Rvmus Adalbertus Dutkowski, decanus et parochus in Brušnik — Canonicus honor. Capituli Cathedr.; A. R. Dr. Ladislaus Mysor, Registrator et Protocollista Consistorii — Cancellarius Curiae Eppalis; R. Dr. Ioannes Wiślicki, Capellanus Illmi ac Rvmi Ordinarii — catech. suppl. c. r. gymn. II. et Director Bursae s. Casimiri; R. Antonius Odziomek, Cooperator in Szczucin — Capellanus Illmi ad Rvmi Ordinarii et Registrator ac Protocollista Consistorii; R. Michaël Skura, Coop. in Pilzno, catech. schol. popul. in Baranów.

*Translati:* R. Ladislaus Mrozowski e Nowy Wiśnicz, ad Stary Wiśnicz; R. Carolus Szumowski e Stary Wiśnicz ad Nowy Wiśnicz.

## Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

*W Tarnowie, dnia 15 sierpnia 1909.*

† LEON
BISKUP.

Nakładem Kleru Dyecezalnego. Drukiem Zygmunta Jelenia w Tarnowie.